

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quod non solum diuitibus sed etiam pauperibus verba hæc: Estote
misericordes, dicta fuerint. cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](#)

████████████████████████████████

QVOD NON SOLV
DIVITIBVS SED ETIAM PAV
PERIBVS VERBA HÆC: ES
tote Misericordes, dicta
fuerint.

CAPVT. XIX.

VOso miseri atque pauperes hocc
merito procedente ex Eleemosyna
largitione priuabimini : nunquid fructu
huius virtutis ad vos deuoluetur? Nunquid
hæc verba vobis etiam dicta arbitramini?
Omnino sane, siquidē paupertas ab Ele-
mosyna neutiquam retrahit, vidua namq;
bonis omnibus destituta duo minuta milia
in gazophilacium acceptiusque fuit Do-
num Deo , quam dona diuitum bonis om-
nibus abundātum. Estote ergo Misericor-
des quandoquidem Misericordia non mo-
do virtus est, sed & virtutū plenitudo. Ideo
tam pauperibus, quam diuitibus sequenda
proponitur. Det pauper de substantia sua
sicut possidet, det diues secundū quod ha-
bet. Ne igitur bona perquiras ut ea paupe-
ribus distribuas sed da quod habes. Si non
sufficis dare pauperi panem vel vinum aut
num-

Luc. 21.

nummum, da cipum aquæ frigidæ & Misericordiæ fructu neutiquam fraudaberis. Si &c. aqua defuerit consolationis verbo pauperi subuenias, nō enim dona sed cordis integritatem attendit Deus. Pars eorū quæ possides à te exigitur.

Parua nam que seges satis est. duūmodo intendas plura dare si diuitiarum media supereterent. Si denariū habes, denarium tribue si nō habes iam satisfecisti desiderio id adimplens quod opere medijs deficientib⁹ non vales exequi. Panem quem habes indigens indigenti tribuis misertus infirmitatis humanæ q̄ tu ipse in te expert⁹ es, cuius si miseria fortem diuites experirētur, haud dubio illud decantarent.

Non ignara mali miseris succurrere disco.

Ne obmurmuretis pauperes, ne obstrepatis in diuites qui multo ære abundant pauca vero largiuntur; ne iugum paupertatis aspernemini quia diuites nihil ex abundantia tribuunt, quia non ipsi diuitias possident, sed arca possidet, auaritia gaudet, crumena pingue scit ipsi diuites in diuitijs pauperes efficiuntur. Quis obstrepet contra crumenam? quis insurget in arcam? quis inuidet fœlicitati gazophilacij? Ne verba maleuola effu-

F 2 tiatis,

Tib lib. 1.
Eleg. 1.

Aeneid. 1.

84 SACRVM MISERICOR.

tiatis, sufficit namque voluntas, date voluntate si media desunt, si dare opere non potestis. Nam non opus coronat Deus, sed voluntatem bonam ex qua prodit Misericordia remunerat altissimus. Vnde nemo ab Eleemosynæ distributione prorsus vacare potest. Nam à vobis pauperibus, Cor auelli nullatenus potest. Nunquid beneuola in proximum indigentem affectio à vobis tolli potest? nequaquam. Nemo dare potest nummum quem non habet, at quilibet, cor offerre potest quod semper gaudet, Misericors esse potest, cum innata sit Misericordie scintilla ut rectè testatur Iob:
Ab infantia mea mecum creuit Misericordia. Quam qui habet fieri aliter non potest quin Miserationibus proximi commouetur. Estote igitur Misericordes, licet enim media desint, licet arcæ thesauris vacent non vacet cor compassione, non vacet desiderio benefaciendi si quod deest abunde suppeteret. Hoc facite, nec solum Misericordiæ fructus consequemini, sed beatitudinis etiam gloria & retributione accingemini. Beati eritis Misericordes, nam non solum beati, qui bona possidentes bonorum suorum participes faciunt inopes, sed Misericordes beatos esse dixit, supple qui voluntas

Iob. 31.

Iuntate mædijs non suppetentibus Misericordes inueniuntur , ne forte pauperes hac beatitudinis stola fraudarentur. Neque enim sola Miseratione calamitatis proximi, diuites diuinum adimplent mandatum si vnde tribuant habuerint ; Pauperes verò quibus nihil præter voluntatem , diuitiarum suppetit , si compassiuæ proximorum condoluerint infirmitati , virtutis meritū, & Misericordiæ fructum consequuntur.

Nam vt testatur D. August. *Quicquid vis,* ^{Sup. Psal. 57.}
& non potes factum Deus computat. Sicut & Aristoteles qui ait : *magis eligenda voluntas sine actione quam actio sine bona voluntate.*

Quam etiā opinionem plane Christianam ^{Prior. 2.}
Ouidius apertius enucleat dum canit.

Vt desint vires tamen est laudanda voluntas, ^{de Ponto.}
Hac ego contentos anguror esse Deos. ^{Eleg. 4.}

Hac facit ut veniat pauper quoque gratus ad aram.

Et placeat caso non minus agna bone.

• 5: 50

F 3

VT